

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przewidziany w art. 1 ust. 2 lit. e) Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych z dnia 19 czerwca 1980 r. („konwencji rzymskiej”) oraz w art. 1 ust. 2 lit. f) Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych („rozporządzenia Rzym I”) ⁽¹⁾ wyłączenie z zakresu zastosowania obejmuje również porozumienia między powierzającym i powiernikiem, który posiada udział w spółce komandytowej na rzecz powierzającego, w szczególności w przypadku gdy istnieje wzajemne powiązanie między umową spółki a umową powierniczą?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich („dyrektywy w sprawie nieuczciwych warunków”) ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że klauzula znajdująca się w umowie powierniczej zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem, dotycząca zarządzania udziałem w spółce komandytowej, która nie była indywidualnie negocjowana, a zgodnie z którą umowa podlega prawu państwa członkowskiego, w którym spółka komandytowa ma siedzibę, jest nieuczciwa, jeżeli jedynym celem umowy powierniczej jest zarządzanie udziałem w spółce komandytowej, a powierzającemu przypadają prawa i obowiązki bezpośredniego współnika?

- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub drugie:

Czy odpowiedź na powyższe pytanie ulegnie zmianie, jeżeli przedsiębiorca nie musi udać się do państwa konsumenta w celu realizacji świadczeń, do których jest zobowiązany, lecz jest zobowiązany do wypłat z zysku i innych korzyści majątkowych z tytułu udziału w spółce i do przekazywania konsumentowi informacji na temat przebiegu działalności gospodarczej związanej z tym udziałem? Czy ma przy tym znaczenie, który z aktów prawnych, rozporządzenie Rzym I czy konwencja rzymska, ma zastosowanie?

- 4) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie:

Czy odpowiedź nie zmieni się, jeśli ponadto wniosek konsumenta o przystąpienie został podpisany w kraju jego miejsca pobytu, przedsiębiorca udziela informacji o udziale również przez Internet, a w kraju konsumenta został utworzony rachunek płatniczy, na który konsument musi wpłacić kwotę należną za udział, mimo że przedsiębiorca nie jest uprawniony do dysponowania danym rachunkiem bankowym? Czy ma przy tym znaczenie, który z aktów prawnych, rozporządzenie Rzym I czy konwencja rzymska, ma zastosowanie?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 177, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 23 kwietnia 2018 r. – Milan Vinš / Odvolací finanční ředitelství

(Sprawa C-275/18)

(2018/C 221/14)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Milan Vinš

Strona przeciwna: Odvolací finanční ředitelství

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dopuszczalne jest uzależnienie prawa do zwolnienia z podatku od wartości dodanej przy eksporcie towarów [art. 146 dyrektywy 2006/112/WE ⁽¹⁾ Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą”)] od tego, że towary zostaną najpierw objęte określoną procedurą celną [§ 66 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (ustawy nr 235/2004 o podatku od wartości dodanej)]?
- 2) Czy taki przepis prawa krajowego znajduje wystarczające uzasadnienie w treści art. 131 dyrektywy, jako warunek ustanowiony celem zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania, unikania opodatkowania i nadużywania systemu podatkowego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska

(Sprawa C-304/18)

(2018/C 221/15)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Z. Malůšková, M. Owsiany-Hornung, F. Tomat, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że odmawiając udostępnienia tradycyjnych zasobów własnych w wysokości 2 120 309,50 EUR w odniesieniu do powiadomienia o nieściągalności IT(07)08-917, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej zgodnie z art. 8 decyzji Rady 94/728/WE Euratom ⁽¹⁾, art. 8 decyzji Rady 2000/597/WE Euratom ⁽²⁾, art. 8 decyzji Rady 2007/436/WE Euratom ⁽³⁾ i art. 8 decyzji Rady 2014/335/UE ⁽⁴⁾, a także art. 6, 10, 11 i 17 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1552/1989 ⁽⁵⁾, art. 6, 10, 11 i 17 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 ⁽⁶⁾ oraz art. 6, 10, 12 i 13 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 609/2014 ⁽⁷⁾;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Z posiadanych przez Komisję danych, które oparte są na powiadomieniach i informacjach dostarczonych przez Republikę Włoską w toku postępowania poprzedzającego wniesienie skargi, wynika, że w ramach zwalczania nadużyć finansowych mającego na celu walkę z nielegalnym handlem wyrobami tytoniowymi produkowanymi zagranicą, w 1997 r., władze włoskie stwierdziły istnienie przedmiotowego długu celnego, zaksięgowały go na oddzielnych rachunkach, a następnie powiadomiły dłużnika o należnym ciele. Ponieważ przedmiotowy dług celny został zaksięgowany na odrębnym rachunku (rachunek B), i nie został zakwestionowany, władze włoskie powinny były niezwłocznie przystąpić do jego poboru, czego nie uczyniły. Z rozpoczęciem postępowania windykacyjnego władze włoskie czekały na zakończenie postępowań karnych wszczętych w stosunku do dłużników, które to postępowania zakończyły się dopiero około sześciu lat po powstaniu i stwierdzeniu istnienia długu.

Cła stanowią zasoby własne Unii, które powinny zostać pobrane przez państwa członkowskie i przekazane do dyspozycji Komisji. Obowiązek państw członkowskich polegający na przedstawieniu rachunku należności Unii z tytułu zasobów własnych powstaje w chwili, kiedy zostaną spełnione wymogi przewidziane w przepisach celnych (ustalenie kwoty cel wynikających ze zobowiązania celnego i tożsamości podatnika).